

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Asa, Rex Juda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](#)

eorum octingenta millia censemebantur. Dum uterque exercitus in conspectu stat, Abias amica planè oratione Israëlitæ hortatur, abjecto vitulorum cultu sponte redeant ad Dominum, quem Jeroboamo Duce reliquissent, nec pugnent contra Dominum DEum Patrum suorum; non enim ipsos ignorare, quod Dominus Deus Israël dederit Regnum David super Israël in sempiternum, ipsi & filiis ejus. Ubi peroravit, se interim hostium multitudine undique cinctum fuisse animadvertit. Quare cum exercitu suo clamavit ad Dominum, Sacerdotes tubis canere cœperunt, omnésque viri Iuda vociferati sunt. Audivit eos Deus & hostes perterriti ita, ut circumquaque fugerent. Judæi fugientes concidunt tantæ strage, ut quingenta millia virorum fortium ex Israëlitis corruerint. Humiliatique sunt ac vehementer debilitati filii Israël in tempore illo. Et vehementissime confortati filii Iuda, eò quod sperassent in Domino DEO Patrum suorum. Nec dubium est, quin totum Israëlis Regnum tamquam clade turbatum occupassent, si hæc victoria uti Abias voluisset vel potuisset, simili fortassis, quæ olim Roboamus prohibitione exarmatus. Tres solum civitatis Jeroboamo eripuit, & postea victorem exercitum in Judæam atque Jerosolymam reduxit.

Moritur.
3. Reg. 15.
v. 3. & 8.
3. Par. 14. v. 1.

Ubi utinam in bene cœptis perseverasset. Jam verò Patris exemplo ad Idola declinavit, à Matre haud dubiè seductus, ambulavit enim in omnibus peccatis Patris sui, quæ fecerat ante eum, nec erat cor ejus perfectum cum Domino DEO suo. Ob quod fortassis breve fuit Regnum ejus; nam tertio anno dormiuit cum Patribus suis sepultusque est in civitate David.

Afa, Rex Juda,

Ab An. 3028.
Afa Judeam
Idolis purgat.
3. Reg. 15.
2. Par. 14.

EX viginti duobus Abiæ filiis Afa Patri successit Religiosissimus Princeps. Subvertit enim primo statim Regni aditu omnes peregrini cultus aras; confregit statuas, succidit lucos, purgavitque universas Idolorum fordes. Insuper Maacham amovit, ne esset Princeps in Sacris Priapi, subvertitque specum ejus, ac confregit simulacrum turpissimum, & combussum in torrente Cedron. Idolorum superstitione convulsa præcepit Judæ, ut quæreret Dominum DEum Patrum suorum, & faceret Legem,

&

& universa mandata. Implevit quoque votum, quod fecerat Pater ejus ante initum cum Israëlitis prælium, & intulit in domum Domini argentum & aurum & vasæ, ut sic prædam Ægyptiorum aliquo modo repararet, cùmque Domino largiente undique pacem haberet, aliquot per Judæam civitates, quas hostibus putavit magis esse expositas, muris circumedit atque munivit.

Interim in Israële Regem Jeroboam Dominus pereussit & mortuus est, omni deinceps posteritati execrandus & detestabilis, quia peccare fecit Israël. Successit in Regno filius Nadab, qui tamen, quod impia Patris vestigia sequeretur, brevi DEI nutu è medio sublatus est, ac per Insidias à Baasa de Tribu Isachar occisus. Tertius igitur in Israële regnavit Baasa, Regnique sedem constituit in civitate Thersa. Prima ejus cura fuit sèvire in Jeroboami familiam, donec eam funditus excinderet: Id quod Achias Propheta uxori Jeroboam jam tum prædixerat, cùm ab ea de ægritudine filii consuleretur. 3. Reg. 15. v. 16. Deinde Asam post decem annorum pacem bellò appetivit fortassis ut tres urbes, quas Abias Regno Israëlis eripuerat, recuperaret.

Intestino hosti externus accessit longè potentior. Zara Rex Æthiophum inde ab extrema Africa cum incredibili multitudine decies centenorum millium in Judæam venit incertum an aliâ de causa, an exemplo Ægyptii Regis Sefac & similis spe prædæ. Verùm de tanto hoste Asa Rex æquè fortis ac pius illum retulit victoriam. Habuit in exercitu suo portantium scuta & hastas de Juda trecenta millia: de Benjamin verò scutariorum ac sagittariorum ducenta octoginta millia. Cum his Æthiopi progressus obviam instructa ad pugnam acie Dominum intensè pro victoriâ oravit. Secuta est, & exteriti divinitus Æthiopes ad intercessionem Domino cädente contriti sunt. Cùm non amplius essent qui cädentur, victores versi sunt ad ingentem prædam, adeò ut Æthiopia prædæ jacturam ab Ægyptio olim factam compensare videretur. Ut deinde DEO in Templo gratias agerent, immolârunt boves septingentos, & arietum septem millia.

Interim Baasa Rex Israël occupaverat urbem Rama in Ju-dæa sitam, eamque communire cœpit magno Regni incommo-

Damus Jero-boam dele-tur.

3. Reg. 14.

v. 20.

& 3. Reg. 15.

à v. 25.

z. Par. 13. v.

20.

Nadab,

Rex Israel

Baasa, Rex

Israël.

Asa interne-cione delect
Æthiopes.

z. Par. 14.

z. v. 8.

Contra Re-gem Israël

evocat Re-
gem Syriæ.
3. Reg. 15.
2 v. 17.
2. Par. 16.
3. Reg. 16.
2 v. 1. ad 8.

do futuro, si opus perfecisset. Hanc ut à terris suis servitutem averteret Aſa missis per Legatos muneribus Benadad contra Baafam concitavit. Qui & in Iſraēlitidem irruit, eumque ab ope- re cessare coēgit; ob quod tamen factum postea Rex Alā Propheta Hanani objurgatus est, eo quod habuisset fiduciam in Rege Syriæ infideli, & non in Domino DEO suo. In poenam insuper, quandiu vivebat Baafa, nunquam pacem habuit; quo tamen intestino hoste demum anno Regni sui vigesimo sexto Aſa liberatus est. Mortuus est enim Baafa Rex Iſraēlis, cū pri- ūs interfecisset Jehu Prophetam, qui nomine DEI ipſi impieta- tem exprobraverat, ejusque posteritati malè vaticinatus erat.

Mortui Parentis thronum concendit Ela Rex Iſraēlis quartus. Sed brevi dejectus est. Nam Zambri Dux equitum vi- etus ambitione in eum conjuravit, & in Therfa urbe Regia epu- lantem jāmque temulentum interfecit. Ne verò esset, qui occi- citum Regem ulcisci posset, & secum de sceptro contendere, omnes Regis consanguineos, atque adeò totam Baafæ domum ex- tinxit, uti prædixerat Jehu Prophet.

Domus Baa-
fe extingui-
tur.
2. Reg. 16.
2 v. 8.
Ela, Rex Is-
rael.

Zambri quintus Rex Iſraēl septem duntaxat diebus regna- vit. Nam exercitus Iſraēlis, qui tum Gebbethon urbem Phili- steorum obsidebat, auditâ Regis morte Principem milicie Am- ri Regem proclamavit in castris. Iste omisâ priori obsidione cum exercitu festinavit ad urbem Thersa, in qua se Zambri pro Rege gerebat. Fortiter aliquandiu obsidionem tulit. At cùm cerneret, se urbemque amplius servari non posse, Palatum in- gressus se cum domo regia succedit, & mortuus est in peccatis suis. Amri sextus Rex Iſraēl sublatō æmulō vastatam urbem in- gressus, vidensque Palatum cum tyranno & regia suppelleotide conflagrâsse de querendâ alia Regni sede cogitavit. Nec diu pòst montem in Tribu Ephraim situm elegit, in eoque Samari- am aedificavit. Atque ita Rex iste mutavit quidem sedem Re- gum Iſraēl, non autem impietatem. Nam fecit malum in con- spictu Domini & operatus est nequiter super omnes, qui fuerant ante eum. Pacificè tamen vixit cum Aſa Rege Juda. Post un- decim Regni annos mortuus sepultusque in Samaria, coronam reliquit filio suo Achab.

Achab septimus Rex Iſraēlis, primus, qui ad cultum vitu- lorum aureorum adjecit etiam cultum Idoli Baalis. Ad novam hanc

Achab, Rex
Israel.

hanc impietatem adductus est à Jezabel Sidoniorum Regis filia, quam uxorem duxerat. In hujus gratiam templum in Samaria Baali DEO Sidoniorum ædificavit, aram crexit, & lucum circumquaque plantavit, & servivit Baal & adoravit eum. Regis exemplum etiam populus paulatim urgente Jezabele sequebatur, scelusque novum latè in posteros ad tempora usque Josiae propagatum est.

Israël præter vitulos etiam Idolum Baal colit.
3. Reg. 16.
à v. 28.

Interim Asa ultimis Regni annis ægrotavit dolore pedum vehementissimo, frustraque in Medicorum arte confusus anno Regni quadragesimo primo mortuus & sepultus est in sepulchro, quod foderat sibi in civitate David. *Feeit, quod bonum & platiuerat in conspectu DEI sui. Cor Asa erat perfectum cunctis diebus ejus.* Solumodo excelsa non abstulit, aras scilicet in editioribus locis erectas, in quibus populus jam à tempore Salomonis offerre solebat Sacrificia quædam præsertim spontanea & votiva, DEO quidem vero, non tamen grata; locus enim Sacrificiis deputatus erat Templum Jerosolymitanum. Quod si Prophetæ in gravi necessitate aliis in locis sacrificarunt, id fecerunt ex singulari dispensatione DEI. Porro populus ejusmodi lucis & excelsis mirum in modum afficiebatur veluti ad omnem animi remissionem idoneis; ob quod Asia timens populi offenditionem non ausus est excelsa destruere.

Asa moritur.
3. Reg. 15.
v. 23. & 24.
2. Par. 16.
à v. 11.

Josaphat, Rex Juda.

Josaphat restitutum à Patre DEI cultum non tantum conservavit, sed & plurimum auxit pius, & religiosus Princeps. Statim in principio Regni reliquias effaminatorum, qui remanserant in diebus Asa Patris, abstulit de terra. Aggressus est quoque excelsa auferre; quamquam ob contradictionem populi, & seditionis periculum non videatur pium opus perfecisse. Tertio deinde Regni anno Levitas & Sacerdotes quaquaversum misit, qui populum in divina Lege erudirent. Quod ut cum maiori fructu & autoritate fieret, addidit illis quosdam de suis Principibus qui essent veluti Duces Sacra Missionis.

Ab An. 3069.
Josaphati pro Religione
zelus.
3. Reg. 22.
à v. 41.
2. Par. 17.
à v. 3.

Longè alia Religionis facies erat in Regno Achabi, in quo auspiciis Jezabelis idolatria invalescebat, adeò ut brevi quadringenti & quinquaginta Baalis Prophetæ numerarentur, multique tique

In Regno
Israel inva-
lescit Ideo-
latria.